

Bet. o. f. t. finanslov for 2003

Diagram 1. Fordelingsvirkninger ved indførelse af brugerbetaling på eksisterende velfærdstjenester

		Brugerbetaling på velfærdstjenester der i højere grad benyttes af lavindkomstgrupper	Brugerbetaling på velfærdstjenester der i højere grad benyttes af højindkomstgrupper
Provenu fra brugerbetaling benyttes til skattelettelser	Skattelettelser målrettet lavindkomstgrupper	<i>Uændret omfordeling</i>	<i>Øger omfordeling</i>
	Proportionale skattelettelser ¹⁾	<i>Mindsker omfordeling</i>	<i>Øger omfordeling</i>
	Skattelettelser målrettet den progressive del af skattesystemet	<i>Mindsker omfordeling</i>	<i>Uændret omfordeling</i>
Provenu fra brugerbetaling bruges til øget service på andre områder	Øget service der i højere grad benyttes af lavindkomstgrupper	<i>Uændret omfordeling</i>	<i>Øget omfordeling</i>
	Øget service der i højere grad benyttes af højindkomstgrupper	<i>Mindsker omfordeling</i>	<i>Uændret omfordeling</i>

1) Skattnedsættelser der antages at være fordelingspolitisk neutrale.

Brugerbetaling på nye velfærdstjenester

Hvis der er tale om indførelse af nye velfærdstjenester ud over hvad den offentlige sektor finansierer af velfærdsordninger i dag, bliver indkomstfordelingen *ikke* påvirket af, at disse nye velfærdstjenester betales af den enkelte bruger via brugerbetaling. Det gælder uanset om det er privat eller offentlig produceret velfærdsservice. Årsagen er at brugerbetalingen afspejler at værdien af ydelsen tilfalder den der betaler, hvilket er neutralt for fordelingen. I det omfang indførelse af nye velfærdstjenester delvist er skattefinansieret og delvist vedrører brugerbetalt aktiviteter, indebærer udvidelsen en omfordeling, da en udvidelse af den samlede skattefinansierede service vil øge omfordelingen og dermed reducere forskellen i forbrugsmuligheder.

I de konkrete tilfælde, jf. spørgsmål 5, er der for den kollektive trafik og for uddannelsesområdet tale om øget egenbetaling, dels sfa. lavere offentligt tilskud, dels sfa. højere brugerbetaling. Stigningen i egenbetalingen medfører selvsagt højere priser for brugerne af de pågældende ydelser. Det følger af ovenstående, at der kun vil være reducerede fordelingsvirkninger heraf, i det omfang de offentlige udgifter til disse tilskud især er fordelt til lavindkomstgrupper, samt at de frigjorte offentlige midler tilfalder andre befolkningsgrupper i form af bedre service eller lavere skat. Der er derfor ikke belæg for at konkludere noget entydigt om fordelingsvirkningerne.

På børnenepasningsområdet er brugerbetalingsandelen på daginstitution i gennemsnit hævet. Dette forventes at være nogenlunde fordelingsmæssigt neutralt, da lavindkomstfamilier som udgangspunkt har hel eller delvis friplads, hvorfor stigningen i den faktiske betaling ikke forventes at være procentuelt større for lavindkomstfamilier end for alle andre familier. Samtidig gælder det ligeledes, jf. ovenfor, at det også vil være nødvendigt at se på, hvordan de frigjorte midler fordeles.

Spørgsmål 7:

»I regeringens officielle udlægning af skattestoppet hedder det, at brugerbetaling kun kan reguleres svarende til omkostningsudviklingen (inflation), mens en egentlig stigning i brugerbetalingen